

almennyttig boligsektor«. Det er ikke noget ultimativt krav fra Det Konservative Folkeparti, at den almennyttige boligsektor holdes uden for byfornyelsen, slet ikke. Men i en situation, hvor vi stadig har 225.000 boliger med installationsmangler, er tiden altså ikke moden til, at de almennyttige boliger, som måske nok er nedslidte i nogen forstand, men i hvert fald ikke utidssvarende, nu i massivt mål skal have snablen ned i statskassen. Det bekymrer os lidt, og det vil vi også meget gerne se på under den videre udvalgsbehandling.

Som sagt er der mange positive ting i det, og der er nogle ikke så positive ting. De vigtigste for os har jeg nu ridset op, og jeg forudser, at der på trods af, hvad boligministeren måske håber, kommer et langt udvalgsarbejde.

Jeg tror også, det vil være hensigtsmæssigt, hvis der kommer nogle drøftelser mellem ministeren og de partier, der er interesserede, og her kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg betragter det næsten som en umulighed, at der skulle kunne laves en byfornyelseslov, hvor både Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti deltager.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at det unægtelig var en besynderlig melding, som hr. John Vinther afleverede på Det Konservative Folkepartis vegne.

Jeg troede, det var indholdet, det kom an på. Det var derfor, jeg stillede nogle spørgsmål om indholdet til Venstres ordfører, som vi ganske vist ikke helt kunne få svar på, nemlig bl.a. spørgsmålet, om det var et ultimativt krav fra Venstres side, at det almene byggeri ikke må komme med.

Jeg kan forstå, at det afgørende for De Konservative ikke er indholdet, men at man vil have Enhedslisten væk. Jeg kan så kvittere med at sige, at vi i allerhøjeste grad ønsker, at forslaget bliver udarbejdet i et samarbejde mellem regeringen og venstrefløjten.

Villy Søvnald (SF):

I SF synes vi, det har været spændende at læse boligministerens bud på en fornyelse af byfornyelsesloven. Det er efter vores opfattelse rigtig – og det er også sagt lidt i modsætning til Venstres bemærkninger – at når der er gået 15 år, er man ikke så forandringsresistent, at man slet ikke overvejer, hvad de 15 år har bibragt af erfaringer og nyt.

Hvad er så det nye i lovgivningen her?

Det er for det første en formålsformulering, hvor der tales om »en helhedsorienteret indsats rettet mod boliger, bygninger, friarealer, bolig-sociale og områdemæssige forhold«.

I SF er vi helt enige i, at det er nødvendigt at skifte til en mere helhedsorienteret indsats, dels fordi vi, som det tidligere er sagt, er kommet et stykke ad vejen med de utidssvarende boliger, og dels på grund af den voldsomme bolig-mæssige polarisering, vort samfund har gennemløbet i de sidste 20 år. I virkeligheden er det formentlig et af de punkter, der er undervurderet i den danske debat, hvor vi ofte diskuterer polarisering. Det sted, hvor den for alvor har slået igennem, er på boligområdet.

Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut påviste ved en undersøgelse i 1991, at over halvdelen af dem, der i dag bor til leje, er mennesker, der er på overførselsindkomst. Det betyder, at vi får en opsplitning af befolkningen, der både er socialt farlig og også farlig af den grund, at vi mister sammenhængskraften i vores samfund, hvis vi ikke er optaget af, at mennesker på tværs af forskellige sociale lag og klasser er i stand til mødes, hvor de bor. Derfor synes vi, det er et rigtigt skifte. Derfor synes vi, det er et godt skifte. Vi støtter det fuldt ud.

Til hr. Jens Hald Madsen vil jeg sige, at hvis der er kommuner, der har det som Roskilde, hvor de siger: Det kan vi klare selv, er svaret vel: Men så gør det selv i Roskilde! Jeg har selv en fortid som byrådsmedlem i en kommune, der hedder Kolding, og som er den ene af de kommuner, der har fået et kvarterløftsprojekt. Her siger alle ja tak, inklusive Venstrefolkene, men det er måske, fordi der er fornuftige Venstrefolk i Kolding. Det ved jeg ikke.

Det er oplagt, at det er en sammenhængende indsats, der består af det boligmæssige, det sociale, det trafikale, byrummet og boligen, der er afgørende for, om et område er rart at bo i, eller om det ikke er. Det eneste, vi kunne være bekymret over ved den helhedsorienterede indsats – derfor er vi også glade for de fem pilotprojekter – er, at man nu bevæger sig ind i nogle meget store koordineringer. Der skal koordineres på centralt hold, og der skal koordineres lokalt, hvor det ikke alene skal sikres, at beslutningerne tages, så de er i sammenhæng med hinanden, men hvor det også skal sikres, at de fornødne midler er til stede. Derfor er det vigtigt at få afprøvet det, så helhedsorientering ikke betyder, at det kommer til at køre meget langsomt.